

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Catana Nicolae în numele inculpatei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 20 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2018, în cauza penală în privința

Băbuță Ludmila xxxxx, născută la xxxxx, originară din xxxxx, domiciliată în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.05.2014 - 20.11.2017;

Instanță de apel: 14.12.2017 - 12.12.2018;

Instanță de recurs: 04.03.2019 - 13.08.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 20 noiembrie 2017, Băbuță Ludmila a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

- art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- art.217 alin.(2) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani 6 luni închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Danu Ana privind încasarea prejudiciului material în sumă de 155 282 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare în sumă de 3 441 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Băbuță Ludmila în scopul folosirii, intenționat, în circumstanțe necunoscute, a procurat și a păstrat la domiciliul ei substanțe narcotice, în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La 15 august 2013, în urma unei percheziții autorizate, efectuate de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Rîșcani, în locuința cet. Băbuță Ludmila, amplasată pe xxxxx a fost depistată și ridicată o masă vegetală, uscată de culoare verde compusă din 6 (șase) exemplare, cu rădăcină, tulpină, frunze și vârfuri,

precum și o masă vegetală uscată, de culoare cafenie, cu greutatea de 28,1 grame.

Conform raportului de constatare tehnico-științific nr.1838 din 21.09.2013 s-a stabilit că, masă vegetală, uscată, de culoare verde compusă din 6 (șase) exemplare, cu rădăcină, tulpină, frunze și vârfuri este planta de cânepă, iar masa vegetală uscată, de culoare cafenie, cu greutatea de 28,1 grame - este paiul de mac, care prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 sunt incluse în „Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora și se atribuie la cantități mari.

Totodată Băbuță Ludmila a fost învinuită de faptul că, în perioada anilor 2010-2012, intenționat, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane a intrat în gospodăria cet. Danu Constatin, de pe xxxxx, despre care știa cu certitudine că este plecat împreună cu familia peste hotarele Republicii Moldova, după care a pătruns în garajul din gospodăria acestuia, de unde, în mai multe rânduri a furat: un sacou de culoare galben cu costul de 500 lei; o haină de iarnă din piele naturală cu costul de 300 euro; o scurtă violetă cu costul de 220 euro; un fular bărbătesc de culoare alb-negru cu costul de 150 lei; o rochie de culoare alb-albastru cu costul de 350 lei; o rochie de culoare neagră cu pietricele cu costul de 350 lei; o rochie de culoare neagră cu puf cu costul de 800 lei; o plapumă de culoare combinată galben cu roșu cu costul de 1 700 lei; un palton nou de culoare neagră cu blană cu costul de 600 euro; un sac de rochii noi, dintre care: 3 bucăți de firmă „HM,, cu prețul câte 100 euro, în valoare totală de 300 euro; 6 bucăți de firmă „OVIESSE,, cu prețul câte 100 euro, în valoare totală de 600 euro; 4 bucăți de firmă „ZARA,, cu prețul de 200 euro, în valoare de 800 euro; 7 rochii produse de diferite firme, cu prețul câte 50 de euro fiecare, în valoare totală de 350 euro, în sumă totală de 2 050 euro; un sac de centuri de dame, aproximativ de 50 bucăți în valoarea totală de 200 euro; un sac de cizme pentru dame, aproximativ de 20 de perechi de diferite culori și modele, în sumă totală de 1 250 euro; doi saci de ciorapi, în valoare totală de 100 euro; doi saci de sutiene, în valoare totală de 1 000 euro; un sac de slipi pentru dame, în valoare totală 200 euro; o pereche de pantofi pentru femei de culoare bej, cu toc înalt, cu prețul de 50 euro; o pereche de pantofi pentru femei, de culoare negru, cu toc înalt, cu prețul de 50 euro; un set de 10 bucăți de fulare bărbătești, în valoare totală de 150 euro; 5 scurte pentru femei, în valoare totală de 250 euro; un sac de costume de baie pentru dame, în valoarea totală de 500 euro; doi saci de ștergere, în valoarea totală de 300 euro; un sac de fețe de mese, în valoare totală de 246 euro; un sac cu maiori pentru dame, în valoare totală de 150 euro; un sac de blugi pentru dame, în valoare totală de 300 euro; un sac cu 20 de cămăși pentru bărbați, în valoare totală de 200 euro, astfel cauzându-i cet. Danu Constantin și Danu Ana un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 8 116 euro, echivalent a 133 914 lei.

Tot Băbuță Ludmila a fost învinuită că, într-o zi nestabilită a lunii martie a anului 2013, aflându-se în locuința cet. Danu Ana, de pe xxxxx, profitând de absența temporară a ultimei din locuință, care ieșise afară pentru câteva minute, intenționat i-a furat de pe o masa din bucătărie un inel din aur, cu valoare de 400 euro, un inel din aur cu valoare de 350 euro; o verighetă de căsătorie, cu valoare de 3 600 lei; 3 bijuterii, cu valoarea de 45 euro fiecare, în sumă de 795 euro, echivalentul a 13 117 lei.

Tot Băbuță Ludmila a fost învinuită că, într-o zi nestabilită, în perioada de la

23 mai 2013 până la 07 iulie 2013, intenționat, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane a intrat în gospodăria cet. Danu Ana, de pe xxxxx, după care a pătruns în locuința acesteia, de unde a furat un televizor plat, de model „LG” de culoare neagră, cu prețul de 800 euro, echivalentul a 13 200 lei.

Prima instanță a recalificat acțiunile lui Băbuță Ludmila de la art.186 alin.(5) Cod penal la art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

3. Partea vătămată Danu Ana a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Băbuță Ludmila să fie condamnată în baza art.186 alin.(5) Cod penal la o pedeapsă mai aspră, cu admiterea integrală a acțiunii civile în sumă de 155 282 lei.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, inculpata Băbuță Ludmila nu a recunoscut vina și aceste declarații sunt neobiective, nefiind elucidată situația de fapt și constituie o metodă de apărare.

La fel, partea vătămată nu a fost de acord cu reîncadrarea acțiunilor inculpatei, deoarece suma sustrasă este de 155 282 lei și raportat la salariu prognozat constituie proporții mari. Faptele denunțate de familia sa sunt confirmate de materialele cauzei penale, și anume prin depozițiile martorilor Tcaci Valentina, Țăruș Raisa, Morari Alina, Ciobanu Georgeta, Fala Valentina, Lungu Iurie, Mitrican Stepan, Pițentii Ion și Caprița Marian.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată trebuie să se refere la prevederile art.art.61 alin.(2), 75, 76, 77 Cod penal, or, pedeapsa aplicată inculpatei este prea blândă. Este neîntemeiată concluzia primei instanțe că, restabilirea echității sociale și corectarea condamnatei poate fi efectuată fără a o priva de libertate, precum și că i se poate acorda șansa corectării prin suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal, or, aceasta urma să i-a în considerație consecințele infracțiunii, comportamentul acesteia pe perioada urmăririi penale și judecării cauzei, nerecunoașterea vinei, comportamentul abuziv și pagubele produse în acești ani. Nu a fost apreciat nici faptul, că inculpata refuză să restituie benevol prejudiciul material cauzat.

În opinia apelantului, a fost eronată și soluția instanței referitor la respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile, deoarece aceste circumstanțe s-au confirmat în ședința de judecată prin probele administrate.

3.1. Procurorul a depus apel suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Băbuță Ludmila să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(5) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei, iar procesul penal pe art.217 alin.(2) Cod penal să fie încetat în baza art.60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției.

În motivarea apelului a invocat că, în cadrul urmăririi penale s-a stabilit cert, că Băbuță Ludmila a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(5) Cod penal, iar concluzia instanței că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei pe faptul sustragerii bijuteriilor în sumă de 13 117 lei, este neîntemeiată și contrară probelor examinate în ședința de judecată.

Partea vătămată Danu Ana a declarat, că la 11 martie 2013, Băbuță Ludmila și feciorul său au fost în ospetie, dar după ce aceștia au plecat, au dispărut două inele

de aur și o verighetă.

Instanța de fond a considerat insuficiente declarațiile părții vătămate Danu Ana, care direct a indicat că la momentul dispariției bijuteriile se aflau doar Băbuță Ludmila și feciorul său, dar nu și alte persoane străine.

În partea dispozitivă a sentinței, prima instanță a recalificat acțiunile inculpatei, fără a se expune asupra episodului de sustragere a obiectelor din aur.

3.2. Avocatul Catana Nicolae în numele inculpatei, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea condamnării lui Băbuță Ludmila în baza art.art.186 alin.(2), 217 alin.(2) Cod penal, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că, în acțiunile inculpatei lipsesc elementele componenței de infracțiune.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, acuzarea a avut un rol pasiv în prezentarea probelor, or, omisiunile comise de procuror nu trebuie reparate în detrimentul persoanei acuzate.

Prima instanță nu a dat apreciere obiectivă, completă și sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei, precum și argumentelor expuse de apărare în susținerea poziției sale, manifestându-se în favoarea acuzării.

Cercetând nemijlocit probele prezentate de părți, instanța a conchis că acest episod nu și-a găsit confirmare, deoarece procurorul s-a bazat doar pe declarațiile părților vătămate Danu Ana și Danu Constantin, care sunt cointeresați pe caz, făcând referire la art.8 Cod de procedură penală și art.6 CțEDO. Pe celelalte capete de acuzare, imputate lui Băbuță Ludmila, instanța s-a bazat pe presupunerile organului de urmărire penală și procurorului, fapt inacceptabil într-un proces penal.

Fiind audiați în ședința de judecată, martorii Tcaci Valentina, Țeruș Raisa, Morari Aliona, Ciobanu Georgeta, Groapă Daniel, Levco Violeta și Fala Valentina, la care face referire instanța, au confirmat nevinovăția lui Băbuță Ludmila. Toți au caracterizat-o pe Băbuță Ludmila ca o persoană bună, onestă, săritoare la nevoie și nu cred că aceasta ar putea comite careva crime.

Totodată, prima instanță nu s-a expus asupra tuturor argumentelor expuse de apărare în susținerea poziției de nevinovăție a lui Băbuță Ludmila.

Avocatul a mai menționat că, perioada comiterii infracțiunii este una incertă și vine în contradicție cu declarațiile părții vătămate date în judecată. Părțile vătămate au declarat că, în perioada 2010-2012 de 2 ori pe an veneau acasă din străinătate, dar nu au sesizat organele de drept despre furt.

Astfel, apărarea a pus la îndoială declarațiile părților vătămate despre perioada pretinselor sustrageri, circumstanțe care au fost ignorate de către instanța de judecată. La fel, nu s-a indicat cum Băbuță Ludmila a pătruns în garaj, prin spargere sau prin ușa deschisă.

Prima instanță nu s-a expus asupra argumentelor apărării referitor la lipsa laturii subiective în acțiunile lui Băbuță Ludmila și a scopului de profit.

Concluziile instanței precum că Băbuță Ludmila a sustras bunurile sunt neîntemeiate și vin în contradicție cu materialele cauzei penale.

Partea vătămată nu cunoaște bunurile care au fost sustrate, însă procurorul a prezentat ca corpuri delictive doar o sacoșă cu bunuri uzate, prezentându-le ca fiind sustrate. Băbuță Ludmila a declarat că a găsit bunuri în preajma casei sale, fără a cunoaște cui aparține și le-a donat surorilor sale.

Concluzia despre vinovăția lui Băbuță Ludmila pe furtul televizorului se întemeiază doar pe declarațiile persoanelor cointeresate și pe presupunerile organului de urmărire penală și acuzatorului de stat.

Apărarea atrage atenție asupra faptului că, martorul Pițentii Ion nu a declarat cu certitudine că anume Băbuță Ludmila este persoana pe care a transportat-o cu televizorul în seara respectivă. Recunoașterea persoanei este absolut contrară prevederilor procesual-penale. Încălcările admise l-au determinat pe procuror să nu includă acest martor în lista de probe.

Consideră apărarea că, concluziile din rapoartele de expertiză nr.1364 și 1367 din 11.12.2013, nu exprimă cu certitudine, că urmele de sânge ar fi aparținând lui Băbuță Ludmila. Această probă nu confirmă vinovăția lui Băbuță Ludmila.

Partea vătămată nu a confirmat existența obiectului material al infracțiunii, și anume a televizorului care ar fi fost sustras. Nu au fost indicate mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii, însă toate argumentele expuse de apărare pe acest episod, au fost ignorate de către instanța de judecată.

În continuare, avocatul a invocat că, la materialele cauzei nu au fost administrate probe, care ar fi confirmat că Băbuță Ludmila și membrii familiei ei ar fi consumatori de substanțe narcotice.

Inculpata Băbuță Ludmila a invocat, că acestea au fi putut fi aduse odată cu lucrurile de la soacra sa Băbuță Elena, care decedase. Aceasta nu a cunoscut despre aceste plante, de aceia lipsește intenția. În acțiunile inculpatei Băbuță Ludmila lipsesc indicii infracțiunii prevăzute de art.217 Cod penal.

Instanța de judecată nu s-a expus asupra încălcărilor procesuale admise la efectuarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală și procuror, pe cauza penală în privința lui Băbuță Ludmila pe art.art.186, 217 Cod penal. Inculpatei nu i-au fost aduse la cunoștință ordonanțele de desemnare a ofițerilor de urmărire penală, la efectuarea percheziției nu a participat un avocat, obiectele și mostrele de sânge ridicate nu au fost împachetate, Băbuță Ludmila a fost audiată în calitate de martor contrar art.63 alin.(7) Cod de procedură penală.

La fel, în opinia apărării nu s-a acordat deplina eficiență prevederilor art.art.94, 100, 101 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2018, apelul declarat de avocatul Catana Nicolae în numele inculpatei a fost respins ca nefondat, a fost admis apelul părții vătămate Danu Ana și apelul suplimentar al procurorului, casată sentința, în latura penală și civilă, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Băbuță Ludmila învinuită în baza art.217 alin.(2) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului prescripției răspunderii penale în baza art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal și art.332 alin.(1) Cod de procedură penală.

Băbuță Ludmila a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.186 alin.(5) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Danu Ana a fost admisă fiind dispusă încasarea din contul inculpatei Băbuță Ludmila în beneficiul lui Danu Ana suma de 155 282 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune,

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a constatat că, Băbuță Ludmila în perioada anilor 2010-2012, intenționat, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a intrat în gospodăria lui Danu Constantin de pe xxxxx, despre care știa cu certitudine că este plecat împreună cu familia peste hotarele Republicii Moldova, după care a pătruns în garajul din gospodăria acestuia, de unde, în mai multe rânduri a furat: un sacou de culoare galbenă cu costul de 500 lei; o haină de iarnă din piele naturală cu costul de 300 euro; o scurtă violetă cu costul de 220 euro; un fular bărbătesc de culoare alb-negru cu costul de 150 lei; o rochie de culoare alb-albastru cu costul de 350 lei; o rochie de culoare neagră cu pietricele cu costul de 350 lei; o rochie de culoare neagră cu puf cu costul de 800 lei; o plapumă de culoare combinată galben cu roșu cu costul de 1 700 lei; un palton nou de culoare neagră cu blană cu costul de 600 euro; un sac cu rochii noi, dintre care: 3 bucăți de firmă „HM” cu prețul de 100 euro, în valoare totală de 300 euro; 6 bucăți de firmă „OVIESSE” cu prețul de 100 euro, în valoare totală de 600 euro; 4 bucăți de firmă „ZARA” cu prețul de 200 euro, în valoare totală de 800 euro; 7 rochii produse de diferite firme, cu prețul de 50 euro fiecare, în valoare totală de 350 euro; un sac de centuri de dame de 50 bucăți în valoare totală de 200 euro; un sac cu cizme pentru dame de 20 perechi de diferite culori și modele, în sumă totală de 1 250 euro; doi saci cu ciorapi în valoare totală de 100 euro; doi saci cu sutiene în valoare totală de 1 000 euro; un sac cu slipi pentru dame în valoare de 200 euro; o pereche de pantofi pentru femei de culoare bej cu toc înalt la prețul de 50 euro; o pereche de pantofi pentru femei de culoare neagră cu toc înalt cu prețul de 50 euro; un set de 10 bucăți de fulare bărbătești în valoare de 150 euro; 5 scurte pentru femei în valoare totală de 250 euro; un sac de costume de baie pentru dame în valoare totală de 500 euro; doi saci de ștergere în valoare totală de 300 euro; un sac cu fețe de mese în valoare totală de 246 euro; un sac de maiouri pentru dame în valoare totală de 150 euro; un sac cu blugi pentru dame în valoare de 300 euro; un sac cu 20 de cămeși pentru bărbați în valoare totală de 200 euro; astfel cauzându-i lui Danu Constantin un prejudiciu material în sumă de 8 116 euro și 3 850 lei.

Tot ea, într-o zi nestabilită a lunii martie anul 2013, aflându-se în locuința lui Danu Ana de pe xxxxx, profitând de absența temporară a ultimei în locuință, care ieșise afară pentru câteva minute, intenționat, i-a furat de pe o masă, din bucătărie un inel din aur cu valoarea de 400 euro; un inel din aur cu valoarea de 350 euro; o verighetă de căsătorie cu valoarea de 3 600 lei; 3 bijuterii cu valoarea de 45 euro fiecare, în sumă de 135 euro, cauzându-i lui Danu Ana un prejudiciu material în sumă de 885 euro și 3 600 lei.

Tot ea, într-o zi nestabilită, în perioada de la 23 mai 2013 până la 07 iulie 2013, intenționat, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a intrat în gospodăria lui Danu Ana de pe xxxxx, după care a pătruns în locuința acesteia, de unde a furat un televizor plat de model „LG” de culoare neagră, cu prețul de 800 euro, cauzându-i lui Danu Ana un prejudiciu material.

Instanța de apel a reținut că, prin acțiunile sale Băbuță Ludmila a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(5) Cod penal - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere și locuință, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Tot ea, în scopul folosirii, intenționat, în circumstanțe necunoscute, a procurat

și păstrat la domiciliul său substanțe narcotice în proporții mari fără scop de înstrăinare și anume.

La 15 august 2013, în urma unei percheziții autorizate, efectuate de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Rîșcani, în locuința lui Băbuță Ludmila, amplasată pe xxxxx, a fost depistată și ridicată - o masă vegetală uscată, de culoare verde compusă din 6 exemplare, cu rădăcină, tulpină, frunze și vârfuri, precum și o masă vegetală uscată de culoare cafenie cu greutatea de 28,1 grame.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.1838 din 21.09.2013 s-a stabilit, că masa vegetală uscată de culoare verde compusă din 6 exemplare cu rădăcină, tulpină, frunze și vârfuri este planta de cânepă, iar masa vegetală uscată de culoare cafenie cu greutatea de 28,1 grame este paiul de mac, care prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2016 sunt incuse în „Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora ” și se atribuie la cantități mari.

Instanța de apel a reținut că, prin aceste acțiuni, Băbuță Ludmila a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal - adică procurarea și păstrarea substanțelor narcotice, acțiuni săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

4.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, deși inculpata nu și-a recunoscut vina, vinovăția acesteia se confirmă prin probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, și anume declarațiile părților vătămate Danu Ana și Danu Constantin, martorilor Tcaci Valentina, Țăruș Raisa, Morari Alina, Ciobanu Georgeta, Fala Valentina, Levco Violeta, Groapă Daniel, Lungu Iurie, Mitrican Stepan, Pițentii Ion, Căpriță Marian; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 07.06.2013; raportul R-2 nr.1485 din 07.06.2013; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2013 cu tabel foto; procesul-verbal de examinare a Web site-ului din 08.06.2013; descifrarea convorbirilor telefonice; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 10.07.2013; raportul R-2 nr.1579 din 17.06.2013; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.06.2013 cu tabel foto; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.06.2013 cu tabel foto; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.06.2013 cu tabel foto; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 07.09.2013; ordonanța și procesul-verbal de percheziție din 15.08.2013; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 16.08.2013; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 07.09.2013; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 16.08.2013; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 07.09.2013; ordonanța și procesul-verbal de ridicare și cercetare a obiectelor ridicate din 20.08.2013; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 07.09.2013; ordonanța și procesul-verbal de ridicare și cercetare a obiectelor ridicate din 20.08.2013; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 20.08.2013; procesul-verbal de confruntare dintre martorul Țăruș Raisa și partea vătămată Danu Ana din 16.08.2013; raportul de expertiză medico-legală nr.1366 din 11.12.2013;

raportul de expertiză medico-legală nr.1365 din 11.12.2013; raportul de expertiză medico-legală nr.1364 din 11.12.2013; raportul de expertiză nr.7276 din 14.12.2013; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii a părții vătămate Danu Ana din 27.12.2013; declarațiile părții vătămate Danu Ana din prima instanță; declarațiile părții vătămate Danu Constantin din prima instanță.

În declarațiile depuse în prima instanță părțile vătămate Danu Ana și Danu Constantin au declarat amănunțit circumstanțele furtului, indicând bunurile sustrate și prețurile lor. Aceștia au confirmat sumele restituite și suma rămasă neachitată din paguba materială, care solicită să fie încasată de la inculpată.

Declarațiile lor își regăsesc confirmare în celelalte probe administrate pe caz.

În prima instanță martorul Tcaci Valentina a confirmat, că scurta pe care i-a dat-o Băbuță Ludmila a predat-o poliției, martorul Țăruș Raisa a confirmat declarațiile de la urmărirea penală și circumstanțele referitor la pantofi.

Martorul Morari Alina a confirmat ridicarea de către poliție a ciorapului primit de la Băbuță Ludmila, iar martorul Ciobanu Georgeta a declarat, că Băbuță Ludmila i-a făcut cadou în anul 2012-2013 niște bunuri, care ulterior au fost ridicate de poliție.

Faptul, că Băbuță Ludmila a supravegheat gospodăria familiei Danu în lipsa acestor l-a confirmat martorul Levco Violeta.

Martorul Lungu Iurie în instanța de fond a declarat, că a auzit despre furtul din gospodăria soților Danu. Confirmă că a văzut-o pe Băbuță Ludmila și feciorul ei cum a luat apă din gospodăria familiei Danu și porțile garajului erau deschise. În anul 2013 împreună cu Danu Constantin și un polițist au plecat în s. Temeleuți r-nul Florești la sora lui Băbuță Ludmila, pe nume Robertina, de la care au ridicat lucruri. Ultima le-a comunicat, că lucrurile le-a adus Băbuță Ludmila.

Discutând cu vânzătoarea de la magazin, Rusu Doina, a aflat că Băbuță Ludmila aducea lucruri care erau vândute la preț redus. De la vecinii Robertinei a aflat, că a venit un automobil, din care sau descărcat 10 geți cu marfa, care a fost realizată de mătușa lui Băbuță Ludmila.

Martorul Mitrican Stepan în instanță de fond a declarat că, a fost martor când poliția a ridicat de la Robertina lucruri, care au fost recunoscute de Danu Constantin și de la sora Elena au ridicat haine. Aceasta le-a spus polițiștilor, că lucrurile au fost aduse de Băbuța Ludmila și fiul său. Sora lui Băbuță Ludmila, Georgeta vindea prin sat haine și draperii, iar de atunci nu a mai vândut haine. Hainele au fost puse în automobil și a semnat un proces-verbal.

Martorul Pițentii Ion în instanță de fond a declarat, că activează în calitate de taximetrist și în anul 2013 pe la orele 23.00-24.00 a avut o comandă pe xxxxx. Deplasându-se pe această stradă, a fost stopat de Băbuță Ludmila, care l-a rugat să încarce un televizor de dimensiunea un metru, apoi a dus-o pe str. Independenței, 25. Băbuță Ludmila i-a achitat și el a plecat.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate la art.art.93-101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fiind în coroborare între ele și demonstrând vinovăția lui Băbuță Ludmila în sensul învinuirii aduse pe art.186 alin.(5) Cod penal și art.217 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, nu are temei de a se îndoii în veridicitatea

declarațiilor părții vătămate Danu Ana și părții vătămate Danu Constantin, deoarece acestea au fost audiate sub jurământ cu preîntâmpinarea de răspunderea penală în baza art.art.311, 312 Cod penal și declarațiile lor coroborează cu alte probe administrate, inculpata fiind prezentă la judecarea cauzei în fond.

La fel, martorii au fost audiați sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspunderea penală în baza art.art.311, 312 Cod penal, iar declarațiile lor coroborează cu probele administrate.

În continuare instanța de apel a reținut că, la 11 martie 2013, în casa familiei Danu se afla doar Băbuță Ludmila și feciorul ei, iar după plecarea lor s-a depistat furtul obiectelor din aur și bijuteriilor, care au fost puse atunci în bucătărie de partea vătămată. Alte persoane străine, în afară de Băbuță Ludmila, în acea perioadă a zilei în casa familiei Danu nu au fost prezente.

Mai mult, prin intermediul soțului său, inculpata Băbuță Ludmila a restituit părților vătămate o parte din suma prejudiciului material, dar nu total.

Toate probele administrate indică la comiterea de către Băbuță Ludmila a furtului de bunuri materiale (televizor, bijuterii, obiecte din aur, haine, încălțăminte etc.) din gospodăria familiei Danu.

Argumentul indicat de Băbuță Ludmila, precum că a găsit în drum bunurile în saci și a crezut că sunt aruncate, instanța de apel l-a apreciat ca o poziție de apărare, care este contrară materialelor cauzei.

La fel și argumentul indicat de Băbuță Ludmila, că substanțele narcotice au rămas de la soacra ei, a fost apreciat critic, deoarece acestea au fost găsite în gospodăria ei în cadrul percheziției, despre aceste plante ea știa cu certitudine, deoarece le-a văzut și le-a păstrat, din care motiv doar inculpata poartă răspundere pentru păstrarea lor. Aceste plante, reieșind din aspectul fizic, nu puteau fi confundate cu plantele de măr, cum afirmă inculpata. Invocarea, că ea și membrii familiei nu sunt consumatori de substanțe narcotice, nu constituie temei de achitare.

Instanța de apel a considerat că, reîncadrarea de către prima instanță a acțiunilor inculpatei Băbuță Ludmila de la art.186 alin.(5) Cod penal la art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal nu corespunde probelor administrate și cercetate în ședința de judecată. Prima instanță a interpretat și apreciat eronat probele și a negat circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Din probele administrate și cercetate rezultă, că Băbuță Ludmila a sustras nu numai bunurile depistate la rudele sale, dar toate cele menționate de părțile vătămate, or, potrivit declarațiilor martorilor multe lucruri au fost vândute de rudele ei din sat.

4.3. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a reținut că, inculpata Băbuță Ludmila a comis o infracțiune deosebit de gravă, cu scop cupidant și o infracțiune ușoară, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, nerecunoașterea vinei, necooperarea cu organul de urmărire penală, necontribuirea la descoperirea infracțiunii, nerecuperarea pagubei materiale, caracteristica pozitivă de la locul de trai, lipsa evidenței la medicii narcolog și psihiatru, lipsa antecedentelor penale, atitudinea față de faptele ilegale, vinovăția căreia a fost demonstrată, condițiile acesteia de viață.

De asemenea, instanța de apel a luat în considerație comportamentul inculpatei în cadrul examinării cauzei, influența pedepsei asupra corectării și

reeducării ei și de posibilitatea corectării acesteia în condițiile stabilirii unei pedepse penale sub formă de închisoare și a ajuns la concluzia că în privința inculpatei urmează a fi stabilită pedeapsa penală la limita minimă prevăzută de art.186 alin.(5) Cod penal, care v-a fi echitabilă, proporțională faptei incriminate și v-a asigura scopurile pedepsei penale.

4.4. Cât ține soluția de condamnare a lui Băbuță Ludmila în baza art.217 alin.(2) Cod penal, vinovăția căreia a fost dovedită, instanța de apel a menționat că, art.217 alin.(2) Cod penal, prevede pedeapsa amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5 000 la 7 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Din materialele cauzei rezultă că, inculpata Băbuță Ludmila a comis infracțiunea până la data de 15 august 2013, care potrivit art.16 alin.(2) Cod penal se califică ca infracțiune ușoară, iar de la momentul comiterii infracțiunii și până la examinarea cauzei penale în instanța de apel, au expirat mai mult de 5 ani.

Astfel, cu trimitere la prevederile art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că a expirat termenul de tragere la răspunderea penală, din care motiv a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatei Băbuță Ludmila pe art.217 alin.(2) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

4.5. Referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Danu Ana, instanța de apel a notat că, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din 16.08.2013, în baza cererii din 16.08.2013 a lui Danu Ana, aceasta a fost recunoscută în calitate de parte civilă pentru prejudiciul material în sumă de 155 282 lei și cu trimitere la prevederile art.art.225 alin.(1), 219 alin.(1), (2) Cod de procedură penală și art.1398 alin.(1) Cod civil, a ajuns la concluzia că în cazul dat răspunderea pentru daunele materiale o poartă inculpata Băbuță Ludmila, din care motiv a dispus admiterea acțiunii civile.

La fel, instanța de apel a notat că, atât în acțiunea civilă înaintată, cât ulterior în ședința instanței de fond și apel, partea vătămată și-a motivat suficient și clar pretențiile sale materiale. Suma solicitată de partea vătămată Danu Ana constituie prețul bunurilor materiale sustrate de inculpata Băbuță Ludmila, astfel, ultima potrivit normelor legale enunțate, urmează să o restituie.

Anterior, părții vătămate i-au fost restituite mijloace bănești, dar acestea nu au compensat întreaga sumă a bunurilor sustrate.

În concluzie, instanța de apel a considerat necesar de a încasa de la inculpata Băbuță Ludmila în beneficiul părții vătămate Danu Ana suma de 155 282 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

4.6. Cu referire la argumentele invocate de avocatul Catana Nicolae, instanța de apel a indicat că, acuzarea a probat faptul învinuirii lui Băbuță Ludmila în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.186 alin.(5), 217 alin.(2) Cod penal, administrând și prezentând în ședința de judecată probele corespunzătoare.

Concluziile despre vinovăția inculpatei sunt bazate pe probe veridice, administrate conform procedurii penale și cercetate, care reflectă realitatea obiectivă.

Acuzarea a întocmit învinuirea reieșind prin probele pe care le-a administrat,

pornind de la sesizările părților vătămate, cu adunarea în baza lor a materialului probant. În învinuire au fost indicați indicii calificativi, care își regăsesc prezența în materialul probant.

Așa, cum datele exacte de comitere a furturilor nu au fost posibil de stabilit, au fost indicate datele stabilite prin probe. Bunurile materiale au fost sustrate din garaj și casă, de aceea a fost indicat indicele calificativ „pătrundere”.

În învinuire au fost incluse bunurile, pe care partea vătămată le-a indicat ca fiind sustrate, inculpatei i-au fost încredințate numai bunurile, care au fost indicate cu prețurile lor, dar nu și altele incerte. Bunurile materiale au fost procurate de părțile vătămate pe parcursul anilor de muncă în străinătate, de aceea este normal ca să nu fie păstrate documentele de procurare a lor.

Partea apărării a avut acces la aceste probe și a dispus de suficient timp ca să prezinte poziția sa.

Argumentul inculpatei Băbuță Ludmila că ar fi găsit bunurile în preajma casei sale, se combat prin declarațiile părților vătămate, care au confirmat că bunurile au fost depozitate în casă și garaj și cu declarațiile martorilor, care au confirmat că rudele inculpatei au vândut la preț redus diferite obiecte de îmbrăcăminte.

Referitor la furtul televizorului, martorul Pițentii Ion a declarat că anume Băbuță Ludmila a solicitat taxi și a transportat televizorul de pe strada lor la o altă adresă. Ulterior Băbuță Ludmila i-a reproșat evenimentele pe care le-a comunicat poliției, negând că ea ar fi fost cea persoană.

Martorul Pițentii Ion este o persoană necointerесată pe caz, nu cunoaște părțile procesului penal, a dat declarații sub jurământ cu preîntâmpinarea de răspunderea penală conform art.art.311, 312 Cod penal, iar declarațiile lui se confirmă cu alte probe, instanța de apel nestabilind motive de a se îndoii în veridicitatea lor.

Prezența permisului de conducere și a automobilului la Băbuță Ludmila nu exclude solicitarea serviciilor de taxi, mai mult, Băbuță Ludmila le-a solicitat cel puțin de două ori de la martorul vizat.

Prin expertiza medico-legală s-a stabilit cert că, sângele uman depistat la fața locului în gospodăria familie Danu, aparține lui Băbuță Ludmila. La colectarea mostrelor de sânge de la Băbuță Ludmila și întocmirea procesului-verbal nu au fost înaintate obiecții nici de la avocat, nici de la bănuita Băbuță Ludmila.

Comentariul acestor rapoarte de expertiză, invocat în apel, este contrar materialelor cauzei și are scopul de a distorsiona și exclude valoarea acestor probe, care o încredințează pe inculpată și o leagă de locul faptei.

Cu privire la unele lucruri furate, părțile vătămate singure le-au găsit la rudele inculpatei Băbuță Ludmila, prezentând fotografiile și ulterior, cu ajutorul poliției, ridicându-le de la acestea, demonstrând prezența lor materială.

În apelul său, apărarea a interpretat probele sub aspectul de apărare, neglijând circumstanțele importante ale cauzei care încredințează inculpata sau interpretându-le eronat. Din analiza declarațiilor inculpatei Băbuță Ludmila în raport cu probele administrate, instanța de apel a conchis că, ultima a știut că a adus și păstrează substanțe narcotice și și-a dorit acest fapt, acțiuni care au fost întrerupte doar prin ridicarea lor în cadrul percheziției.

Toate acțiunile de urmărire penală (audieri, percheziții, cercetări, comunicări etc.) efectuate în cadrul urmăririi penale au fost efectuate în strictă conformitate cu

normele Codului de procedură penală, fiind aduse la cunoștință inculpatei și apărătorului său, pe care nu le-a obiectat și le-a semnat.

La luarea de cunoștință cu materialele cauzei penale, atât inculpata, cât și avocatul acesteia nu au înaintat careva obiecții referitor la nulitatea actelor de procedură din cadrul urmăririi penale.

Potrivit procesului-verbal cu privire la percheziție din 15.08.2013, lucrurile ridicate au fost împachetate și sigilate, iar Băbuță Ludmila nu a înaintat careva obiecții nici în timpul și nici la finele acestei acțiuni. Nici la ridicarea mostrelor de sânge Băbuță Ludmila nu a înaintat careva obiecții.

La fel, instanța de apel a indicat că, în cadrul cauzei penale Băbuță Ludmila a dat explicații, dar nu a fost audiată în calitate de martor, după cum afirmă apărarea.

5. Avocatul Catana Nicolae în numele inculpatei, în temeiul pct.6), 8), 11), 15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.186 alin.(5), 217 alin.(2) Cod penal, din motiv că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele componenței de infracțiune.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, hotărârile instanțelor de judecată pe cauza dată sunt ilegale și neîntemeiate, dat fiind faptul că acestea nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, întrucât probele obținute și examinate în ședințele instanțelor de judecată nu dovedesc comiterea faptelor incriminate lui Băbuță Ludmila, lipsind astfel, elementele infracțiunilor imputate; învinuirea adusă acesteia poartă un caracter pur declarativ, bazat în exclusivitate pe depozițiile părților vătămate Danu Constantin și Danu Ana, care nu au prezentat în instanțele de judecată nici o probă privind existența obiectelor sustrase, menționate în sesizările depuse organului de urmărire penală, fapt ce duce la înlăturarea răspunderii penale. Nici rechizitoriul nu cuprinde informații clare, concrete, bazate pe probe ce ar confirma componența crimelor de care se învinuiește Băbuță Ludmila, fiind în prezența unor evidente erori judiciare, ce au dus la încălcarea dreptului inculpatei la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CțEDO.

Cu trimiterea la hotărârea CtEDO Capean contra Belgie din 13.01.2005, apărătorul a indicat că, în speță, acuzarea a avut un rol pasiv în prezentarea probelor, omisiunile comise de procuror nu trebuie reparate în detrimentul persoanei acuzate.

Astfel, instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au dat o apreciere obiectivă, completă și sub toate aspectele circumstanțelor cauzei, precum și argumentelor expuse de apărare în susținerea poziției sale, manifestându-se în favoarea acuzării.

Cu referire la apelul părții vătămate Danu Ana și apelul suplimentar al procurorului, avocatul menționează că, instanța de apel admitând apelurile în cauză, a ignorat obiecțiile expuse de apărare asupra acestora și nu a ținut cont de faptul că, Danu Ana atât la urmărirea penală cât și în instanța de fond a fost recunoscută și audiată în calitate de parte vătămată doar pe episodul din martie 2013 privind pretinsa sustragere a bijuteriilor, precum și pe episodul din perioada de la 23 mai 2013 până la 07 iulie 2013, când din gospodăria familiei acesteia ar fi fost sustras un televizor. Deci, dacă aceasta nu a fost de acord cu sentința primei instanțe pe cazul dat, atunci ea putea declara apel doar pe episoadele în care ea fusese recunoscută și

audiată în calitate de parte vătămată. Danu Ana, însă, în apelul său s-a referit doar la episodul, în care parte vătămată a fost recunoscut soțul său Danu Constantin, care la rândul său nu a înaintat apel împotriva sentinței.

S-a atras atenția și asupra faptului că, în partea introductivă a apelului suplimentar declarat de acuzare, procurorul a indicat precum că, sentința a fost contestată cu apel de către partea vătămată Danu Constantin, pe când în realitate acesta nu a contestat sentința primei instanțe, deci nu este clar la care apel s-a alăturat procurorul, având în vedere faptul că Danu Constantin nu a depus apel.

Mai mult, apărarea a invocat și tardivitatea depunerii apelului de către procuror, în acest sens menționând că, procurorul a depus apelul suplimentar la 27.02.2018, depășind termenul de 15 zile, prevăzut de legislație.

Cu referire la epizodul sustragerii bunurilor în perioada anilor 2010-2012, recurentul invocă că, s-a atras atenția instanțelor de judecată că, în actul de învinuire a lui Băbuța Ludmila, data comiterii sustragerii este perioada anilor 2010 - 2012.

Pe lângă faptul că, perioadă indicată în actul de învinuire este una incertă, aceasta vine în contradicție cu declarațiile părți vătămate Danu Constantin, date în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, care a indicat că, el împreună cu familia sa mai mult timp s-au aflat peste hotarele țării și anume în Italia, iar în perioada anilor 2010-2012 de 2 ori pe an venea împreună cu familia acasă.

Astfel, rezultă că aceasta sau membrii familiei sale cel puțin de 6 ori în perioada respectivă au fost acasă însă nici o dată în această perioadă nu au sesizat organele de drept, precum că la domiciliul său s-ar fi comis vre-o „sustragere”.

Mai mult, urmărirea penală pe acest capăt de învinuire a fost pornită la 08.08.2013, în baza plângerii depuse de Danu Constantin la 10.07.2013.

Însă, la 07.06.2013, la domiciliul lui Danu Constantin de către organul de urmărire penală al IP Rîșcani a fost efectuată cercetarea la fața locului în legătură cu sesizarea lui Danu Constantin despre săvârșirea unei alte sustrageri. Astfel, în cadrul acestei cercetări la fața locului, nici Danu Constantin și nici membrii familiei sale nu au declarat că din domiciliul său ar fi fost sustrate careva haine. De fapt, nici în procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 07.06.2013 Danu Constantin nu a declarat că de la domiciliul său ar fi fost sustrate și alte bunuri (haine) decât un televizor de model „LG”.

Totodată, în actul de învinuire este indicat faptul că, Băbuța Ludmila ar fi pătruns în garajul gospodăriei familiei Danu, însă, contrar prevederilor legale, în învinuire nu se indică cum anume, după părerea acuzării, Băbuța Ludmila ar fi săvârșit această pătrundere (prin spargere sau ușa era deschisă, dacă prin spargere care a fost modalitatea spargerii ș.a.).

Referitor la obiectul sustragerii, apărarea menționează că, atât în ordonanța de punere sub învinuire, cât și în rechizitoriu este indicat faptul, precum că, Băbuța Ludmila ar fi sustras printre altele: un sac de rochii noi; un sac de centuri de dame aproximativ de 50 bucăți; un sac cu cizme pentru dame aproximativ 20 de perechi; doi saci de ciorapi; doi saci cu sutiene; un sac cu slipi pentru dame; un sac cu costume de baie pentru dame; doi saci de ștergere; un sac cu fețe de mese; un sac de maiouri pentru dame; un sac de blugi pentru dame; un sac cu 20 de cămăși pentru bărbați, însă conform art.8 Cod de procedură penală, învinuirea adusă unei persoanei trebuie să fie una concretă.

Contrar prevederii legale enunțate, învinuirea adusă lui Băbuță Ludmila în această parte este una abstractă și absolut neîntemeiată.

Mai mult, chiar și Danu Constantin, în procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 10.07.2013 a indicat că ar fi fost sustrate*saci cu scurte de iarnă bărbătești și femeiești, numărul nu cunosc, saci cu curele femeiești și bărbătești, nu cunosc citi, saci cu încălțăminte de diferite mărimi bărbătești și femeiești, saci cu pantaloni femeiești și bărbătești.....* Totodată, acesta a declarat că bunurile sustrate au fost atât noi, cât și folosite.

De altfel, fiind audiat în ședința de judecată Danu Constantin la întrebarea apărării care este totuși cantitatea bunurilor sustrate și de ce este indicată cu aproximație cantitatea de 50 unități sau 20 unități și nu altă cifră, acesta a declarat că, el nu cunoaște de fapt ce a fost sustras.

Pe lângă faptul că însuși partea vătămată nu cunoaște care și câte bunuri i-ar fi fost sustrate, s-a atras atenția și asupra necorespunderii bunurilor sustrate, indicate de Danu Constantin în cerere cu cele indicate în actul de învinuire (dacă în cerere se indică bunuri atât bărbătești cât și femeiești, atunci în actul de învinuire practic toate bunurile sunt în exclusivitate pentru dame).

De asemenea, pe tot parcursul cercetării cauzei în instanța de judecată, apărarea a insistat asupra faptului ca partea vătămată Danu Constantin să prezinte instanței și participanților la proces careva acte, care ar demonstra existența, în genere a acestor bunuri și în special documentele confirmative de trecere a frontierei vamale, având în vedere faptul că din spusele lui Danu Constantin toate aceste bunuri ar fi fost aduse din Italia, precum și faptul că, reieșind din actul de învinuire, aceste bunuri ar fi fost introduse pe teritoriul Republicii Moldova în stoc (sac de centuri, sac cu cizme, de ciorapi, saci cu sutiene, sac cu slipi, sac cu costume de baie, sac cu blugi...).

Mai mult, în cadrul examinării cauzei în instanță, la etapa cercetării corpurilor delictive, acuzatorul de stat a prezentat instanței doar o cutie cu o sacoșă în care se aflau 2 veste, 3 rochii, 3 scurte și 1 curea, toate fiind uzate.

Totodată, Băbuța Ludmila a declarat că, în luna septembrie 2012, adică după ce a găsit sacii respectivi, familia Danu s-a întors acasă, dar nu a comunicat, precum că de la domiciliul său ar fi dispărut sau ar fi fost sustrate careva bunuri.

Abia în luna aprilie 2013, când se afla la fântână, de ea s-a apropiat Danu Constantin, care i-a reproșat precum că ea ar fi furat din gospodăria sa mai multe haine. După, împreună cu soțul au mers la domiciliul familiei Danu, unde acesta i-a arătat mai multe poze, în care sora sa era îmbrăcată în unele haine, care au dispărut de la ei. Atunci i-a comunicat că hainele respective le-a găsit în drum în fața casei sale și nu le-a furat, iar soțul său care se afla alături a declarat că, dacă într-adevăr hainele respective aparțineau familiei Danu, ei sunt gata să compenseze costul acestora, fapt ce denotă lipsa intenției lui Băbuța L. de a sustrage careva bunuri.

Apărarea menționează că, fiind audiați în ședința de judecată în calitate de martori Tcaci Valentina, Țeruș Raisa, Morari Alina, Ciobanu Georgeta, Groapă Daniel, Levco Violeta și Fala Valentina, nu doar că nu au confirmat vinovăția lui Băbuță Ludmila în comiterea infracțiunii incriminate, dar din contra nevinovăția acesteia, mai mult, practic toți martorii au caracterizat-o pe Băbuță Ludmila ca o persoană bună și onestă, săritoare la nevoie și nu cred că aceasta ar putea comite

careva crime.

În cauză nu a fost stabilită nici o persoană care ar fi cunoscut, că părțile vătămate ar fi introdus în Republica Moldova careva marfă.

Totodată, declarațiile martorului Mitrică Ștefan, apărarea le consideră subiective, urmând a fi apreciate critic, deoarece acest martor nu a fost audiat în cadrul urmăririi penale, la toate întrebările apărătorului a răspuns cu „nu țin minte”, pe când la întrebările procurorului a manifestat o memorie de invidiat.

La fel, martorul Lungu Iurie fiind audiat doar în cadrul cercetării judecătorești a declarat că de mai multe ori a văzut-o pe Băbuță Ludmila și fiul său în gospodăria familiei Danu, de unde aceștia luau apă, porțile garajului fiind deschise. Referitor la aceste declarații, Băbuță Ludmila a indicat că într-adevăr lua apă din fântâna ce se afla în gospodăria familiei Danu, însă numai atunci când cineva din membrii familiei Danu erau acasă, iar în lipsa acestora niciodată nu a luat apă de sine stătător. Totodată, martorul respectiv a declarat că nu cunoaște ce lucruri au fost ridicate de la rudele lui Băbuță Ludmila, *...probabil pulovere și încălțăminte pentru copii...*, cu toate că nici în actul de învinuire și nici partea vătămată nu a indicat astfel de bunuri.

De asemenea, atât în prima instanță cât și în instanța de apel apărarea a invocat lipsa în acțiunile lui Băbuță Ludmila a elementelor componente de infracțiune, care i se incriminează, și în special a laturii subiective, lipsind atât intenția directă a acesteia de sustrage a careva bunuri din posesia cuiva, precum și scopul - de a obține un profit.

Consideră apărarea că, concluziile primei instanțe că, Băbuță Ludmila ar fi sustras *o scurtă bărbătească, 2 perechi de ciorapi de mătase, 2 pulovere, o rochiță de culoare galbenă, un pulover alb-negru, un fular în dungii, o curea de culoare galbenă, un sacou de culoare galbenă, o scurtă din piele naturală, o scurtă roșie, o rochie violet, o rochie de culoare neagră cu pietricele, o rochie de culoare neagră cu puf și o plapumă de culoare combinați galben cu roșu* sunt neîntemeiate și vin în contradicție cu materialele cauzei penale, precum și cu cele constatate de însăși instanța de judecată, în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, însăși instanța a constatat că Danu Constantin nu cunoaște exact ce bunuri ar fi fost sustrate și în ce cantitate, precum și faptul că nu dispune de careva acte care atestă procurarea bunurilor și introducerea lor pe teritoriul țării, nu există nici un martor care ar fi confirmat că părțile vătămate dețineau astfel de bunuri.

În asemenea circumstanțe, instanța se contrazice, având în vedere faptul că, potrivit concluziilor sale, consideră că Băbuță Ludmila ar fi sustras bunurile menționate mai sus și tot instanța în sentință menționează că, Danu Constantin nu a prezentat acte care ar demonstra faptul procurării bunurilor menționate, precum și că acestea at fi fost introduse pe teritoriul țării. Deci, bunurile găsite puteau să aparțină și altor persoane.

La fel, apărarea consideră că, instanța de apel concluzionând despre vinovăția lui Băbuță Ludmila în această parte a învinuirii operează doar cu niște fraze de ordin general, fără a se expune asupra obiecțiilor înaintate de apărare privitor la faptul că, ordonanța de punere sub învinuire printre altele trebuie să conțină formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

De asemenea, instanța de apel a menționat faptul că, bunurile materiale au fost sustrate din garaj și casă, de aceea a fost indicat indicele calificativ „pătrundere”..., fără a specifica, însă, care este modul „pătrunderii” în încăpere.

Menționează avocatul că, nici un martor audiat în ședințele de judecată, nu a declarat că Băbuță Ludmila ar fi vândut cuiva careva bunuri, respectiv că ar fi obținut un careva profit.

Totodată, în decizia contestată se indică faptul, precum că, *inculpatei i-au fost incriminate numai bunurile care au fost indicate cu preturile lor, dar nu și altele incerte*, însă nu este clar care bunuri au fost puse la baza condamnării lui Băbuță Ludmila în temeiul art.186 alin.(5) Cod penal și care au fost excluse din învinuire, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că acuzarea a întocmit învinuirea reieșind prin probele pe care le-a administrat.

În ce privește prețul bunurilor, la materialele cauzei nu a fost prezentate careva acte, care ar justifica existența acestor bunuri, precum și care este prețul indicat de părțile vătămate. Nu a fost prezentat vre-un raport de expertiză merceologică sau cel puțin o informație privind prețul orientativ al acestora de pe piață. Nu s-au prezentat oarecare probe, care ar indica dacă aceste bunuri ar fi fost noi sau uzate.

Instanța de apel a mai concluzionat că, *argumentul inculpatei Băbuță Ludmila că, ar fi găsit bunurile în preajma casei sale, se combat prin declarațiile părților vătămate, care au confirmat că bunurile au fost depozitate în casă și garaj și cu declarațiile martorilor, care au confirmat că rudele inculpatei au vândut la preț redus diferite obiecte de îmbrăcăminte. Deci, bunurile au fost sustrate din gospodăria familiei Danu, dar nu au fost găsite, cum afirmă inculpata Băbuță Ludmila*. Nu este clar, de unde totuși ar fi fost sustrate aceste bunuri: din casă, din garaj sau din ambele. Trezesc dubii și afirmațiile, precum că martorii ar fi confirmat că rudele inculpatei au vândut la preț redus diferite obiecte de îmbrăcăminte, în primul rând, nici un martor, cu excepția unuia, inventat de către acuzare în cadrul cercetării judecătorești, nu au declarat că Băbuță Ludmila sau cineva din rudele acesteia ar fi înstrăinat careva obiecte de îmbrăcăminte. Chiar și pretinsul „martor”, fiind audiat în instanța de fond a declarat că doar a asistat la ridicarea unor bunuri de la rudele lui Băbuță Ludmila, fără a menționa că ar fi văzut personal că acestea ar fi înstrăinat careva bunuri. Totodată, nu este clar de unde instanța a conchis că, aceste obiecte de îmbrăcăminte erau vândute la preț redus, dat fiind faptul că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, nu au fost prezentate careva persoane, care ar fi procurat haine la preț redus de la rudele lui Băbuță Ludmila.

De asemenea, faptul că unele bunuri au fost găsite la rudele acesteia nu confirmă faptul, că acestea ar fi fost furate, cum au concluzionat instanțele de judecată. Băbuță Ludmila a confirmat pe tot parcursul examinării cauzei că ea a transmis unor rude careva bunuri, pe care ea le-a găsit în preajma casei sale, dar nu că le-ar fi sustras.

Referitor la epizodul din martie 2013, avocatul invocă argumente că, și pe acest capăt de acuzare, în actul de învinuire (ordonanța de punere sub învinuire, rechizitoriu) nu este indicată data comiterii pretinse infracțiuni, fiind indicată o zi nestabilă a lunii martie 2013. Astfel, nu este clar cum instanța de apel a ajuns la concluzia că această pretinsă sustragere ar fi avut loc anume la 11.03.2013.

Învinuirea incriminată lui Băbuța Ludmila în această parte se bazează în exclusivitate doar pe declarațiile lui Danu Ana, declarații pe care apărarea le-a considerat ca fiind subiective, fără a fi probate într-un careva mod.

Din declarațiile acesteia rezultă că, din gospodăria sa, în luna martie 2013 ar fi dispărut obiecte din aur și bijuterii în valoare de 12 720 lei, bănuind că acestea puteau fi sustrase de către Băbuța Ludmila.

Astfel, în afară de „bănuielile” lui Danu Ana alte probe concludente și verosimile atât organul de urmărire penală cât și acuzatorul de stat, nu au putut prezenta. Mai mult, nu au fost prezentate careva probe că aceste bunuri în genere, ar fi existat.

Totodată, apărarea a atras atenția instanțelor de judecată că, urmărirea penală pe acest episod a fost pornită la 12.08.2013, adică peste circa 5 luni de când aceste bunuri ar fi dispărut. Astfel, în toată această perioadă nimeni din membrii familiei Danu nu au sesizat organele de drept, precum că din domiciliul său ar fi fost sustrase careva obiecte din aur și bijuterii.

Mai mult, cum s-a menționat supra că, la 07.06.2013 la domiciliul soților Danu de către organul de urmărire penală al IP Rîșcani a fost efectuată cercetarea la fața locului în legătură cu sesizarea lui Danu Constantin despre furtul unui televizor. Astfel, în cadrul acestei cercetări la fața locului nimeni din membrii familiei nu au declarat că din domiciliul său ar fi fost „sustrase” careva obiecte din aur și bijuterii. De fapt, nici în procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 07.06.2013, Danu Constantin nu a declarat că de la domiciliul său ar fi fost sustrase și alte bunuri în afară de televizorul de model „LG”.

De asemenea, fiind audiată în cadrul urmăririi penale Danu Ana, a declarat *„ca rezultat, noi nu am stabilit absența altor bunuri materiale, în afara televizorului menționat de model „LG”.... ”*(f.d.54). De fapt, și Danu Constantin fiind audiat în cadrul urmăririi penale a dat aceleași declarații (f.d.57). Pe lângă faptul că aceștia au dat aceleași declarații, declarațiile lor (f.d.54, 57) sunt transcrise cuvânt în cuvânt, cu aceleași aliniate, fapt care pune la îndoială atât veridicitatea acestor declarații, cât și obiectivitatea urmăririi penale, efectuate de organul de urmărire penală.

Făcând o analiză a acestui episod, apărarea consideră că acesta, de fapt, a fost inventat de părțile vătămate din careva motive meschine sau chiar din răzbunare, având în vedere relațiile ostile dintre ei.

De asemenea, s-a menționat și faptul că de la 07.06.2013, când soții Danu au sesizat organele de drept despre sustragerea televizorului și până la 12.08.2013 când a fost pornită urmărirea penală pe acest episod, Băbuța Ludmila a fost audiată la organul de urmărire penală de circa 7-8 ori, inclusiv în prezența lui Danu Constantin, și acesta nu a înaintat careva supoziții privitor la sustragerea acestor obiecte, cu excepția televizorului.

În ce privește episodul sustragerii televizorului din mai - iulie 2013, recurentul afirmă că, instanțele de judecată, nu s-au expus în hotărârile contestate asupra obiecțiilor expuse de apărare în susținerea nevinovăției lui Băbuța Ludmila pe acest capăt de acuzare.

Astfel, concluziile despre vinovăția lui Băbuța Ludmila pe acest episod, dar de fapt, ca și pe celelalte episoade, se întemeiază, în special doar pe declarațiile persoanelor cointeresate pe acest caz, precum și pe presupunerile organului de

urmărire penală și acuzatorului de stat, fapt inacceptabil într-un proces penal, efectuat obiectiv, complet și sub toate aspectele.

Ca și în episoadele anterioare, acuzarea privitor la data comiterii infracțiunii indică o perioadă incertă, și anume perioada de la 23 mai până la 07 iulie 2013. Astfel, nu este clară poziția acuzării, care pe de o parte indică că infracțiunea ar fi fost comisă în perioada de până la 07 iulie 2013, iar urmărirea penală a fost pornită la 01 iulie 2013

Apărarea a atras atenția instanței de judecată asupra faptului că, martorul Pițentii Ion a fost audiat în cadrul ședinței de judecată la solicitarea părții vătămate Danu Constantin, solicitare susținută de către acuzatorul de stat, din care motiv apărarea pune la îndoială afirmațiile instanței de apel, precum că, martorul Pițentii Ion este o persoană necointereseată în caz și nu cunoaște părțile procesului penal.

În contextul dat, apărarea a menționat că, fiind audiată atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, Băbuță Ludmila a declarat că, în timp ce se afla în biroul de serviciu al colaboratorului de poliție și dădea explicații, în birou a intrat o persoană necunoscută, care ulterior s-a dovedit a fi martorul Pițentii Ion, pe care colaboratorii de poliție l-au prezentat ca taxistul și care în limba rusă a zis „vrode bî ona”.

În acest sens, apărarea a atras atenția instanței asupra faptului, că Pițentii Ion nu a declarat cu certitudine că anume Băbuță Ludmila este persoana pe care a transportat-o în seara zilei respective. Apărătorul accentuează că - „recunoașterea persoanei” a avut loc în luna iunie 2013, adică imediat după sustragerea care a avut loc la domiciliul familiei Danu și Pițentii Ion nu a fost sigur că Băbuță Ludmila este acea persoană pe care a transportat-o, însă la 20.02.2016, când a fost audiat în ședința de judecată, martorul Pițentii Ion deja indică cu certitudine contrariul (în pofida faptului că nu a putut spune după ce criterii o recunoaște pe Băbuță Ludmila).

Totodată, „recunoașterea persoanei”, este absolut contrară prevederilor legislației procesul-penale, în acest sens nefiind întocmit un careva proces-verbal de recunoaștere a persoanei.

A fost menționat faptul că, Băbuță Ludmila dispune de automobil propriu, având și permis de conducere, fapt confirmat în ședința de judecată atât de inculpată, cât și de părțile vătămate, precum și de martorul Pițentii Ion, care fiind audiat a declarat că a văzut-o anterior pe Băbuță Ludmila la volanul automobilului său.

De asemenea, apărarea atrage atenția asupra faptului, că martorul Pițentii Ion, în cadrul audierii sale în ședința de judecată, a declarat că obiectul (în ședința de judecată s-a constatat că el personal nu a văzut televizorul), pe care l-ar fi transportat în seara zilei de 04.06.2013 ar fi avut diagonala de circa 100 cm, pe când în ședința de judecată partea vătămată Danu Ana a declarat că diagonala televizorului sustras ar fi de 140 cm.

Totodată, la întrebarea apărării, dacă aceasta de una singură ar putea să deplaseze televizorul în cauză dintr-un loc în altul, Danu Ana a declarat că, fără ajutorul altcuiva, nu ar putea. Reieșind din dimensiunile acestuia, unei persoane de gen masculin i-ar fi destul de complicat acest lucru.

O altă probă, pe care instanțele de judecată le consideră că se probează vinovăția lui Băbuță Ludmila pe acest capăt de acuzare, sunt raporturile de expertiză medico-legale nr.1364 - 1367 din 11.12.2013.

Astfel, în cadrul efectuării cercetării la fața locului din 07.06.2013, în locuința părții vătămate Danu Ana, amplasată pe xxxxx, au fost ridicate bucăți de tencuială, două părți componente ale unui întrerupător, o draperie și o bucată de tifon, toate cu urme de substanță brună roșietică pe ele.

Cum s-a menționat mai sus, la 07.06.2013 la domiciliul părții vătămate s-a efectuat cercetarea la fața locului, în cadrul căreia au fost ridicate câteva obiecte, cu urme de substanță brună roșietică pe ele. Urmărirea penală pe acest fapt a fost pornită la 01.07.2013, însă, efectuarea expertizei biologice a fost dispusă abia la 26.11.2013, adică peste 5 luni de la ridicarea acestor obiecte cu urme de substanță brună roșietică pe ele. Totodată, apărarea a atras atenția instanțelor de judecată asupra faptului că, mostrele de sânge au fost colectate de la Băbuță Ludmila în prezența apărării, împachetarea și sigilarea acestora s-a efectuat în lipsa apărării, fapt ce creează careva dubii la apărare.

În ceea ce privește concluziile expertului, expuse în rapoartele de expertiză medico-legale nr.1364-1367 din 11.12.2013, avocatul indică la faptul că, aceste concluzii nu exprimă cu certitudine faptul că urmele de sânge depistate pe obiectele menționate aparțin anume lui Băbuță Ludmila, fiind menționat faptul că „nu se exclude”, deci poate să aparțină lui Băbuță Ludmila, poate și nu.

De asemenea, ca și în epizodele anterioare, partea vătămată nu a prezentat careva probe care ar confirma existența obiectului material al infracțiunii, și anume al televizorului, care ar fi fost sustras.

Mai mult, nici acuzatorul de stat în actul de învinuire și nici instanța de judecată, concluzionând despre vinovăția lui Băbuță Ludmila în sustragerea televizorului, nu au indicat mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii, adică cum făptuitorul ar fi pătruns în locuința părții vătămate, cum ar fi scos obiectul, pretins a fi sustras (având în vedere dimensiunile acestuia) și alte circumstanțe importante fie pentru constatarea faptului infracțiunii, fie pentru constatarea contrariului.

Toate argumentele, însă, expuse de apărare pe episodul în cauză au fost ignorate de către instanțele de judecată la adoptarea sentinței, fără a motiva în sentință, din ce cauză acestea nu sunt întemeiate, pertinente și urmează a fi respinse.

Făcând o analiză a tuturor episoadelor de învinuire a lui Băbuță Ludmila de comiterea infracțiunii de sustragere, se constată că învinuirea incriminată lui Băbuță Ludmila poartă un caracter abstract, incert, fără a fi indicate elementele obligatorii ale unui act de învinuire.

Expunerea evazivă asupra faptei reținute prin rechizitoriu echivalează cu lipsa informației despre fapta incriminată, iar pe cale de consecință, cu neinformarea inculpatului cu privire la învinuirea înaintată.

În continuare, în susținerea poziției sale, apărarea face trimitere la practica CtEDO în cauzele Prince Hans-Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne din 12.07.2001, Rorges vs. Belgia din 30.10.1991, §24, De Torres vs. Spania din 24.10.1996, Sassi vs. Franța din 25.09.1999, Dragotoni vs. România din 24.05.2007, Adrian Constantin vs. România din 12.04.2011.

Consideră recurentul că, instanțele de judecată nu au acordat deplină eficiență prevederilor ce reglementează obligarea de a verifica legalitatea referitoare la sesizarea instanței. Judecând sesizarea instanței sub aspectele elucidate cu privire la învinuirea înaintată inculpatei, în cazul dat, trebuia de identificat și, respectiv, de dat

apreciere încălcărilor care atrag nulitatea actelor procedurale și consecințelor juridice ce se impun, potrivit legii.

Simpla mențiune, în expresii generale, privind săvârșirea unei anumite fapte criminale fără invocarea concretă și precisă a circumstanțelor cauzei și consecințelor infraționale, nu presupune o condamnare legală și întemeiată. Rechizitoriul constituie fundamentul pe care se sprijină judecata, de aceea instanța trebuia să dea o apreciere încălcărilor referitoare la întocmirea și confirmarea acestui act de sesizare a instanței, sub aspectul informării inculpatului cu privire la fapta incriminată.

Prin urmare, se constată cu certitudine că în cursul procesului penal în privința învinuitei și ulterior – inculpatei, s-a comis încălcarea prevederilor legale care reglementează punerea sub învinuire, învinuirea și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror.

Fiind în prezența unor evidente erori judiciare comise de prima instanță și instanța de apel, se apreciază că în procesul de judecată în cauza respectivă au fost încălcate prevederile art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale a Drepturilor Omului și art.20 din Constituția Republicii Moldova, care garantează dreptul la un proces echitabil.

În susținerea acestei poziții, apărarea face trimitere la practica CtEDO în cauzele *Buiut vs. Austria* din 22.02.1996, §47; *Niderost-Huber vs. Elveția* din 18.02.1997, §23; *Kress vs. Franța* din 07.06.2001, §72, *Bottazzi vs. Italia* din 28.07.1999, §22, *Ștefan vs. România* din 06.04.2010, *Cravenco vs. Moldova*, §50, din 15.01.2008, *Wierciszewska vs. Polonia* 25.11.2003 și *Paviyulynets vs. Ucraina* din 06.09.2005.

Referitor la epizodul privind procurarea și păstrarea substanțelor narcotice, apărarea a invocat că, la materialele cauzei penale nu au fost anexate careva acte, care ar confirma că Băbuță Ludmila sau alți membri ai familiei sale ar fi consumatori de substanțe narcotice, precum și alte persoane nu au indicat acest fapt. Chiar și concluziile instanței de judecată, precum că Băbuță Ludmila a continuat să păstreze la sine aceste substanțe, în pofida faptului că ar fi putrede, cât și concluziile raportului de expertiză nr.7276 din 14.12.2013, potrivit cărora semințele plantei de cânepă, depistate la domiciliul lui Băbuță Ludmila nu constituie substanțe narcotice, denotă lipsa intenției acesteia de a păstra la sine careva substanțe, interzise de lege.

Mai mult, apărarea a invocat că Băbuță Ludmila a fost acuzată de faptul că, ar fi procurat și păstrat aceste substanțe narcotice. Având în vedere faptul că substanțele în cauză nu au fost tănuite în careva locuri special amenajate, aflându-se la locuri vizibile (lângă televizor, pe masă), precum și faptul că Băbuță Ludmila nu a cunoscut că aceste plante, care posibil au ajuns la ea, printre alte lucruri, ar fi ilegale, demonstrează lipsa intenției acesteia de a săvârși careva acțiuni ilegale de păstrare a obiectelor, interzise de lege.

Astfel, în acțiunile lui Băbuță Ludmila lipsește cel puțin unul din elementele componente de infrațiune, prevăzute de art.217 Cod penal și anume latura subiectivă a infrațiunii, care prezumă intenția directă a făptuitorului, circumstanțe ignorate de instanță la adoptarea sentinței în cauză.

Apărarea, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel a invocat și asupra unor încălcări procesual-penale, admise de către organul de urmărire penală și procuror la gestionarea prezentei cauze penale, și anume că, la materialele cauzei

penale au fost anexate mai multe ordonanțe (f.d.10, 10/1, 120) privind desemnarea colaboratorilor IP Rîșcani cu atribuții de ofițer de urmărire penală, precum și efectuarea urmăririi penale de către mai mulți ofițeri de urmărire penală din cadrul IP Rîșcani.

Contrar prevederilor art.256 alin.(3) Cod de procedură penală, acestea nu au fost aduse la cunoștința lui Băbuță Ludmila și apărării sale. Atât învinuita, cât și apărătorul său au luat cunoștință cu actele, abia la faza luării cunoștinței cu materialele cauzei penale, fapt ce poate fi reținut ca încălcare a dreptului la apărare.

Totodată, percheziția efectuată la domiciliul lui Băbuță Ludmila din 15 august 2013 a fost efectuată în lipsa unui apărător, aceasta nefiind informată despre dreptul de a fi asistată de un avocat la respectiva acțiune procesuală. Obiectele ridicate în cadrul percheziției nu au fost împachetate și sigilate în prezența lui Băbuță Ludmila, precum și mostrele de sânge au fost împachetate, în lipsa apărării.

Mai mult, apărarea a insistat asupra faptului că, până a fi recunoscută în calitate de bănuit, adică la 15 august 2013, Băbuță Ludmila a fost chemată la organul de urmărire penală de circa 7-8 ori, unde a dat explicații.

În pofida faptului că Băbuță Ludmila s-a prezentat la organul de urmărire penală ori de câte ori a fost chemată, la 15 august 2013 aceasta absolut ilegal și neîntemeiat a fost reținută și plasată în izolatorul IP Rîșcani.

Cele menționate constituie cel puțin violarea dreptului la apărare a persoanei, consfințit în Constituția Republicii Moldova și legislația procesual-penală.

Instanța de apel, referindu-se în decizia sa asupra încălcărilor procesual-penale invocate de apărare, a menționat că toate acțiunile de urmărire penală, efectuate în cadrul urmăririi penale au fost efectuate în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, fiind aduse la cunoștință inculpatei și apărătorului său, care nu au înaintat cereri și demersuri de nulitate a cărorva acte procesuale din cadrul urmăririi penale, însă instanța în cazul dat și-a asumat funcția de acuzare și nu funcția de apreciere a probelor.

Reieșind din principiul contradictorialității în procesul penal, fiecare parte urmează să-și acumuleze probele, pe care ulterior le prezintă instanței de judecată, pentru aprecierea legalității și pertinentei acestora. Apărarea nu are funcția și obligația de a corecta erorile, admise de către acuzare în cadrul urmăririi penale, ci din contra de a le identifica și prezenta instanței pentru aprecierea acestora.

Încălcurile admise de către organul de urmărire penală au și fost identificate de către apărare și prezentate instanței.

Instanța de apel, apreciind legalitatea procesului-verbal de percheziție din 15.08.2013, a considerat că lucrurile au fost ridicate, împachetate și sigilate, iar Băbuță Ludmila nu a înaintat careva cereri, obiecții nici în timpul și nici la finele acestei acțiuni.

În acest context, apărarea a atras atenția instanțelor de judecată că această acțiune procesuală a fost petrecută în lipsa unui apărător și respectiv Băbuță Ludmila nu a fost informată despre dreptul de a fi asistată de un avocat.

Astfel, nefiind asistată de un apărător, aceasta nici nu a cunoscut despre posibilitatea de a înainta careva cereri sau obiecții, nefiind juristă de profesie.

În ceea ce privește obiecțiile apărării cu privire la faptul audierii a lui Băbuță Ludmila la organul de urmărire penală de 7-8 ori până a fi recunoscută în calitate de

bănuir, instanța a concluzionat că, de fapt, Băbuță Ludmila nu a fost audiată în calitate de martor, dar a dat explicații, fără a se expune că așa zisele explicații, au fost luate de la Băbuță Ludmila de 7-8 ori.

Totodată, necesită a fi menționat și faptul, că instanța de apel prin afirmațiile că inculpata nu a înaintat careva cereri sau obiecții, indirect, recunoaște faptul că organul de urmărire penală a comis un șir de încălcări a legislației procesual-penale.

Concluzia instanței de judecată privind existența în acțiunile lui Băbuță Ludmila a elementelor infracțiunilor prevăzute de art.art.186 alin.(2), 217 alin.(2) Cod penal, se bazează doar pe un șir de presupuneri, fără vreun suport probant, ceea ce contravine prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penal.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, menționând că, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatei.

Totodată, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelanților, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Cât privește ingerința, precum că, în viziunea recurentului, instanța de apel a admis apelul suplimentar al procurorului, fiind unul declarat peste termen, urmează a reține că această contestație a fost depusă în strictă conformitate cu prevederile art.402 alin.(4) Cod de procedură penală și în acest sens instanța de apel just a concluzionat că apelul suplimentar vizat a fost declarat în termen.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii contestate, în partea condamnării în baza art.186 alin.(5) Cod penal și latura civilă, în partea încasării prejudiciului material în sumă de 155 282 lei, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator. Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect

calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit reține că, avocatul își exprimă dezacordul cu soluția de condamnare a inculpatei în baza art.186 alin.(5) Cod penal, cât și în baza art.217 alin.(2) Cod penal.

7.1. Astfel, cu referire la argumentele recurentului referitor la infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de apel corect a reținut că, fapta de circulație ilegală a substanțelor narcotice în privința inculpatei Băbuță Ludmila a fost stabilită, calificarea a fost făcută corect de către organul de urmărire în baza art.217 alin.(2) Cod penal, fiind confirmată la judecarea cauzei penale, vinovăția inculpatei în săvârșirea acestei infracțiuni fiind demonstrată pe deplin și elementele infracțiunii fiind confirmate prin probele administrate în cadrul urmăririi penale, care se află într-o strânsă coroborare.

La fel, instanța de apel corect a argumentul inculpatei că, substanțele narcotice au rămas de la soacra ei, deoarece acestea au fost găsite în gospodăria ei în cadrul percheziției, despre aceste plante inculpata știa cu certitudine, deoarece le-a văzut și le-a păstrat, din care motiv doar inculpata poartă răspundere pentru păstrarea lor. Aceste plante, reieșind din aspectul fizic, nu puteau fi confundate cu plantele de măr, cum afirmă inculpata. Invocarea că, Băbuță Ludmila și membrii familiei nu sunt consumatori de substanțe narcotice, nu constituie temei de achitare.

Din analiza declarațiilor inculpatei Băbuță Ludmila în raport cu probele administrate, instanța de apel a conchis corect că, inculpata a știut că a adus și păstrează substanțe narcotice și și-a dorit acest fapt, acțiuni care au fost întrerupte doar prin ridicarea lor în cadrul percheziției.

În continuare, Colegiul penal lărgit reține ca fiind întemeiate și constatările instanței de apel referitor la acțiunile de urmărire penală, indicând că, toate acțiunile de urmărire penală (audieri, percheziții, cercetări, comunicări etc.) efectuate în cadrul urmăririi penale au fost efectuate în strictă conformitate cu normele Codului de procedură penală, fiind aduse la cunoștință inculpatei și apărătorului său, pe care nu le-a obiectat și le-a semnat.

La luarea de cunoștință cu materialele cauzei penale, atât inculpata, cât și avocatul acesteia nu au înaintat careva obiecții referitor la nulitatea actelor de procedură din cadrul urmăririi penale.

În acest sens, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, recurentul a invocat ca temei de casare pct.11) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, însă nu a motivat recursul sub acest aspect, din care motiv nu se poate expune asupra acestuia temei, or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Referitor la argumentul recurentului că, procurorul a depus apelul suplimentar la 27.02.2018, depășind termenul de 15 zile, prevăzut de legislație, Colegiul penal lărgit verificând materialele cauzei, în raport cu acest motiv, a reținut că la materialele nu se găsesc careva probe în confirmarea termenului de recepționare de către acuzare a copieii de pe apelul părții vătămate.

Or, instanța la adoptarea unei soluții se bazează pe probele de care dispune, fără a face careva presupuneri.

7.2. Cu referire la condamnarea inculpatei în baza art.186 alin.(5) Cod penal, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, la examinarea cauzei în această parte, instanța de apel nu acordat deplină eficiență prevederilor art.art.414-417 Cod de procedură penală.

În primul rând, Colegiul penal lărgit, reține că este pripită concluzia instanței de apel în partea recunoașterii vinovăției și condamnării inculpatei Băbuță Ludmila în săvârșirea infracțiunii de furt, episodul din martie 2013, deoarece soluția instanței de apel se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Danu Ana, care este persoană cointereseată pe cauză și care atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, a afirmat că inculpata a sustras bijuteriile deoarece, în opinia ei, inculpata fiind învinuită în săvârșirea a altor episoade de furt a bunurilor, care s-au produs ulterior dispariției bijuteriilor, poate fi bănuită și în sustragerea bijuteriilor.

Alte careva probe, în confirmarea vinovăției inculpatei Băbuța Ludmila pe acest episod, instanța de apel nu a reținut, fapt ce contravine prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În al doilea rând, cu referire la episoadele din perioada de la 23 mai 2013 până la 07 iulie 2013 și perioada anilor 2010-2012, se reține că în motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatei se confirmă prin declarațiile părților vătămate Danu Ana și Danu Constantin, declarațiile martorilor și probele materiale. La fel, instanța de apel a reținut că, reîncadrarea de către prima instanță a acțiunilor inculpatei Băbuță Ludmila de la art.186 alin.(5) Cod penal la art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal nu corespunde probelor administrate și cercetate în ședința de judecată. Prima instanță a interpretat și apreciat eronat probele și a negat circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Din probele administrate și cercetate rezultă, că Băbuță Ludmila a sustras nu numai bunurile depistate la rudele sale, dar toate cele menționate de părțile vătămate, or, potrivit declarațiilor

martorilor multe lucruri au fost vândute de rudele ei din sat.

Totuși, lecturând textul deciziei, Colegiul penal lărgit reține că nu este clară soluția instanței de apel în ce privește mărimea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, or, la materialele cauzei nu sunt prezente careva acte, care ar justifica prețul indicat de părțile vătămate, nu a fost prezentat vre-un raport de expertiză merceologică sau cel puțin o informație privind prețul orientativ al bunurilor.

Totodată, în decizia contestată se indică faptul, precum că, inculpatei i-au fost incriminate numai bunurile care au fost indicate cu prețurile lor, dar nu și altele incerte, însă nu este clar care bunuri au fost puse la baza condamnării lui Băbuță Ludmila în temeiul art.186 alin.(5) Cod penal și care au fost excluse din învinuire, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că acuzarea a întocmit învinuirea reieșind prin probele pe care le-a administrat.

Deci, Colegiul penal lărgit constată că, din decizia instanței de apel nu rezultă clar cum a fost stabilită mărimea preluului material cauzat prin infracțiune, atât timp cât însăși instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Danu Constantin date în prima instanță, care a indicat că „...majoritatea bunurilor erau noi, însă erau și folosite...”, însă în decizia instanței de apel nu se regăsește o motivare în acest sens.

La fel, instanța de apel nu a indicat în decizia sa din care motive a ajuns la concluzia că prețul televizorului de model „LG” este anume de 800 euro.

Or, mărimea prejudiciului cauzat prin sustragere se determină conform prețurilor libere de piață la momentul examinării cauzei. În lipsa datelor cu privire la prețul bunurilor sustrate, valoarea lor poate fi stabilită în baza raportului experților.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată, și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea condamnării în baza art.186 alin.(5) Cod penal și latura civilă, în partea încasării prejudiciului material în sumă de 155 282 lei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Soluția respectivă reiese din faptul că, erorile admise de către prima instanță și instanța de apel, nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, fiindcă instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesual penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct.7.1. din prezenta decizie.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Catana Nicolae în numele

inculpatei, în cauza penală în privința lui *Băbuță Ludmila xxxxx*, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 decembrie 2018, în latura penală, în partea condamnării în baza art.186 alin.(5) Cod penal și latura civilă, în partea încasării prejudiciului material în sumă de 155 282 lei și se dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Băbuță Ludmila xxxxx urmează a fi eliberată din penitenciar, dacă în privința acesteia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico